

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λσπ-α 25
Ἐδικοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

ἼΙ δι' αἵματος καὶ ἱεροσυλίας εἰσπραξίς τῶν φόρων.

Ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων εἰς ἐπανειλημμένα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν δὲν ἐπιστεύσαμεν ὅτι τόσῳ ταχέως ἤθελον, ὡς εἶπεν, κυρωθεῖ δι' αἵματος καὶ διὰ μιᾶς ἱεροσυλίας. Ἡ σκαϊότης τῶν δημοσίων εἰσπρακτῶρων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν, δὲν ἐκτείνεται, φαίνεται, μόνον μέχρι τῆς βιαίας ἀπαγωγῆς, ἢ τῆς συλλήψεως ἄλλων ἀντὶ ἄλλων ὀφειλετῶν, ἢ τῆς ἐκ λάθους συλλήψεως πολιτῶν οὐδὲν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ, ἢν ἐξετραγωδήσαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ἀλλ' ἤδη ὑποχρεούμεθα δυστυχῶς ν' ἀναγράψωμεν ὅτι ἡ σκαϊότης αὕτη φθάνει μέχρι τοῦ αἵματος καὶ περὶ αὐτῶν τῶν βωμῶν. Ἀλγεινοτάτην βεβαίως ἐνεποίησεν ἐντόπως τὸ ἄκουσμα ὅτι ἐν τινι χωρίῳ τοῦ Δήμου Φαρῶν, μικρὸν ἀπέχοντι τῆς πόλεως Παιτρῶν, οἱ χωροφύλακες κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ τῆς ἐκτέλεσεως τῶν κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐνταλμάτων, ἐπιρροβόλησαν κατὰ πολίτου φεύγοντος τὴν πληρωμὴν ἐξ ἀνεχίας καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν, διατάραξαν δὲ τὴν θέαν λειτουργίαν θελήσαντες νὰ συλλάβωσι τὸν μυσταγωγῶντα ἱερέα καὶ ἀναγκάσαντες αὐτὸν νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸ μέσον τὴν ἱεροτελεσίαν. Ἀρκούμεθα εἰς ταῦτα διὰ τὰ μὴ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα καὶ ὅσα ἄλλα ἀνακοινούνται ἡμῖν ὡς λαμβάνοντα χώραν κατὰ τὴν εἰσπραξίαν τῶν φόρων, ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς ἀκαμψίας καὶ τοῦ ἀνευδότητος, τῶν ἀνωτέρων διαταγῶν καὶ τῶν ταμειακῶν νόμων. Οἰκτείροντες τοῦ ἡμετέρου λαοῦ τὴν ἡλιθιότητα, εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τί ἤθελε συμβεῖ παρ' ἄλλοις λαοῖς ἐὰν ἀπλῶς συνελαμβάνετο πολίτης κατὰ λάθος ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου, τί ἐὰν ἐξετίθετο ἀδίκως ἡ ἀξιοπρέπεια πολιτικοῦ εἰτε ἐξ ἐπιπολαίου ἢ ἐξ ἀμελείας ταμειακοῦ τινὸς ὑπαλλήλου; δὲν εἶναι φρονόμιον ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν τί ἤθελε συμβεῖ εἰς ἄλλους τόπους ἐὰν ἐφρονεῦτο ὡς σκύλος φιλήσυχος καὶ χρηστὸς οἰκογενειάρχης χάριν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας τάξεως, ἢ ἐὰν διαταράσσεται, διὰ παρομοίαν αἰτίαν, τόσῳ ἱεροσύνως ἢ σεμνότητι τοῦ ναοῦ καὶ ἐξυβρίζετο ἢ ἱερότης αὐτοῦ, ὥστε ν' ἀναγκασθῇ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἰψίστου νὰ ῥίψῃ τὰ ἄχραντα μυστήρια καὶ φύγῃ προτροπάδην πρὸ τῶν εἰσβαλλόντων ἐν ὄπλοις εἰς τὸν ναὸν δημοσίων εἰσπρακτῶρων. Αὐτὰ τὰ πράγματα, ἅς τὸ εἰπώμεν ἄνευ περιστροφῶν, δὲν συμβαίνουν πλεον οὐδαμοῦ καὶ ὅπου συμβαίνουν μαρτυροῦσιν ἀγριότητα δημοσίων ἡθῶν, βαρβαρότητα δημοσίας ὑπηρεσίας, πέναν τοῦ λαοῦ ἐσχάτην καὶ ἡλιθιότητα αὐτοῦ ἀξιολύπητον.

Τὰ ἐκμαρτύρια ταῦτα δέον νὰ μελετηθῶσιν σπουδαίως ὑπὸ τοῦ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων, διότι ἐνέχουσι τὰ σπέρματα τῶν δεινῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν νόσων. Ἡ δὲ τῶν μέσων εἰσπραξίς τῶν φόρων εἶπομεν ὅτι μαρτυρεῖ ἀγριότητα τῶν παρ' ἡμῖν δημοσίων ἡ-

θῶν δι' αὐτῆς δὲ εἰσρέουσι πλεῖστον ὅσα κακὰ εἰς τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν σῶμα. Ἡ πολιτεία φρονέουσα ἢ ἱεροσυλοῦσα κατὰ τὴν εἰσπραξίαν τῶν φόρων γίνεται κακὸς διδάσκαλος εἰς τὸ πλῆθος τῶν διοικουμένων καὶ φορολογουμένων, δίδει δ' αὐτοῖς τὸ παράδειγμα τῆς παρανομίας καὶ τῆς βίαιας, ὅπερ ὑπονομεύει τοὺς συγκρατοῦντας τὸ πολιτικὸν σῶμα δεσμούς. Ἄλλ' ἐντούτοις παραδείγματα ἠθιοποιᾷ παρέχονται εἰς τοὺς διοικουμένους ἐκ τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἀρχῶν ὡς ὑπογραμμὸς τοῦ ἠθους καὶ τῆς πολιτείας τῶν.

Ἄλλ' εἶπομεν ὅτι ἡ διὰ τοιούτων μέσων εἰσπραξίς τῶν δημοσίων φόρων μαρτυρεῖ καὶ περὶ τῆς βαρβαρότητος τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας παρ' ἡμῖν, ἢ βαρβαρότης δὲ ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ εἶναι ἄρνησις αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως κράτους τινὸς ὡς πεπολιτισμένου καὶ εὐνομούμενου. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἢ ἡ διοίκησις φέρει ἀκόμη τὰ ῥάκη τῆς μακρᾶς δουλείας τοῦ τόπου τούτου, ἐκ τούτου δὲ προέρχεται τὸ νὰ μὴ αἰσθάνεται ἀκόμη ὁ λαὸς τ' ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ ἐκλαμβάνῃ ἀκόμη τὸ πολιτικὸν ἴδρυμα ὡς κατασκευάσμα ἐχθρικὸν καὶ ἀντιτασσόμενον εἰς τὴν ὑπαρξίν του, εἰς τὴν ἀνάπτυξίν του καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ. Ἡ βαρβαρότης ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἐμποεῖ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ ἀπέχθειαν διὰ τὴν πολιτείαν, ταπεινώνει τὸ φρόνημα αὐτοῦ καὶ τὸν καθιστᾷ ἀνίκανον νὰ μεταρσιωθῇ εἰς τὰς σφαῖρας τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἐθελουσίας, μακρὰν τῶν ὁποίων τὰ ἔθνη σὺ μόνον δὲν μεγαλουργοῦσιν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν κοινότερον αὐτῶν σκοπὸν φέρουσιν εἰς πέρας, δηλ. τὴν ἀσφαλῆ συνβίωσιν ἀτόμων καὶ τὴν κοινότητα τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν συμφερόντων. Ἡ βαρβαρότης τῆς διοικήσεως παρ' ἡμῖν κρατεῖ ἀκόμη ἐν τῇ συνείδησει τοῦ πλῆθους, μ' ὅλους τοὺς ἐλευθεροῦς ἡμῶν θεσμοὺς καὶ τὰ συστήματα τῆς αὐτοδιοικήσεως, κεχωρισμένον τὸ κοινὸν ἢ δημοσίον συμφέρον ἀπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ, πόσα δὲ δεινὰ προκύπτουσιν ἐκ τοῦ χωρισμοῦ τούτου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ἡμεῖς.

Ἐξακολουθοῦντες τὸν ἔλεγχον τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων ἀναποφεύκτων συμπερασμάτων, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἐν τοῦτων ἐστὶ καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς πένιας εἰς τὴν προῆλθεν ὁ λαὸς ἐπὶ τούτου δὲ ἰδίᾳ τοῦ συμπεράσματος ἐπιστιώμεν τὴν προσοχὴν τῶν διεπόντων τὰ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους πολιτικῆς. Σὺν τῷ γεγονότι ὁ οἰκτείρομεν, τοῦ φόρου δηλονότι τοῦ φορολογουμένου ἐκείνου καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐκκλησίας κατεσπευσμένην φυγὴν τοῦ ἀπλοικοῦ ἱερέως, πλεῖστον ὅσα παρομοίαι φύσεως περιστατικὰ μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ πλέον εἰς τὴν βουλιμίαν τοῦ φορολόγου, ὅτι τὸ βᾶρος τῶν φόρων εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὴν παραγωγικὴν αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἄγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐξάντησιν, διὰ νὰ μὴ εἰπώμεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Ὅταν ἔχωμεν ὑπόψιν ἡμῶν καὶ μεμαρτυρημένον ὅτι αἱ φυλακαὶ δὲν ἐπαρκῶσι πλέον γὰ περιλάβωσιν ὅλον τὸ πλῆ-

θος τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ὅτι πτωχοὶ βιομήχανοι, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ ἐκτίσωσι τοὺς φόρους τῶν, κρύπτονται καὶ ἐγκαταλείπουσιν ἔρημα τὰ ἐργαστήριά των, ὅτι πολλοὶ τούτων πρὸς ἀπόπτισιν τῶν φόρων ἀποξενούνται τιμαλφῶν τινῶν ἀντικειμένων λειψάνων προτέρας εὐπορίας, ὅτι ἄλλοι δανείζονται, προσεξοφλοῦντες τὸ μέλλον, μεθαρὸν τόκον ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἀπανθὴ καταδίωξιν τοῦ εἰσπρακτοῦ καὶ τὴν φυλακὴν, ὅτι ὀλοκλήρων χωρίων οἱ κάτοικοι γίνονται φυγάδες, φεύγοντες πρὸ τῶν ταμειακῶν ἐνταλμάτων, ὅτι οἱ εἰσπρακτοῦ τοῦ δημοσίου εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀπαισίου ἔργου τῶν εἰσὶν ἠαγκασμένοι νὰ καταφύγῃ ἐνίοτε εἰς τὴν πειθῶ τῆς καρβίνας ἢ τοῦ κοντακίου τῆς, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἱερεῖς ἐγκαταλείπουσιν ὡς ἐγκληματῆται τὸν βωμὸν εἰς τὴν θέαν τοῦ χωροφύλακος κ.τ.λ. πρέπει νὰ κάμωμεν ἀποκλήρῃν τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ, διὰ νὰ μὴ ἐξάξωμεν ἐξ ὅλων αὐτῶν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ λαὸς πένεται καὶ ὅτι ἡ πένια τοῦ εἶναι δυσανάλογος πρὸς τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν φορολογίαν; πρὸς δὲ καὶ ὅτι ἡ φορολόγος πολιτεία προσφεύγουσα εἰς μέσα τῆς ἐσχάτης ἀκρότητος, φαίνεται ὅτι αἰσθάνεται τὸ ἔδαφος τοῦ ἰσοζυγίου φεύγον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς.

Ἄλλ' εἶπομεν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη μαρτυρεῖ καὶ περὶ τῆς ἡλιθιότητος τοῦ λαοῦ, διότι ἐὰν δὲν ἐπασχεν ὁ λαὸς ἡλιθιότητα ἢ δὲν ἤθελεν εὐρίσκεισθαι ἄνευ ἐνόμου προστασίας ἀπέναντι παρομοίων δεινῶν, ἄνευ νομίμων μέσων ἀμύνης κατὰ τῶν παρανομῶν τῆς ἐξουσίας, ἄνευ ἐλικρινῶν διερμηνέων τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς καταστάσεώς του. Ἄν δὲν ἐπασχεν ἡλιθιότητα ὁ λαὸς, ἤθελεν εἶχε ἀντιπροσώπους κηδομένους αὐτοῦ, ἀφοῦ εἶχε εἰς χεῖρας τὰ μέσα νὰ εἶχῃ τοιοῦτους. Ἐχει καὶ σήμερον βεβαίως τοὺς ἀντιπροσώπους του, ἀλλὰ μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ὑφίσταται σχέσις κοινότητος ἰδεῶν καὶ συμφερόντων, ἢ ἡ σχέσις τοῦ ἐκμεταλλεῦτο καὶ τοῦ ἐκμεταλλουμένου. Ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν φόρων λαμβάνουσι χώραν ὅσα ἀνεφέραμεν καὶ ὅσα ὄλοι γνωρίζομεν; τί ἐπράξαν οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ εἰς πρόληψιν ἢ τιμωρίαν αὐτῶν, ἢ τὸν μετριάσμον των; Οὐδὲν οὐδὲ ἐν τηλεγράφημα ἐπιφοικιδύουσαν. Ἄς ἐγίνετο ἡ παραμικροτέρα παρανομία κατὰ τινὰ ἐκλογίαν τῶν ἀντιπροσώπων καὶ θὰ ἐβλέπαμεν βροχηδὸν τὰ τηλεγραφήματα πληροῦντα τὰ ὑπουργεῖα, τὸ ἀνακτορικὸν γραφεῖον καὶ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων; τὸ ζήτημα τότε θὰ ἀνήγετο εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ εἶχε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον. Σήμερον φρονεῖται οἱ φορολογούμενοι ὑπὸ ἀγρίων εἰσπρακτῶρων, συλλοῦνται οἱ ναοὶ ὑπ' αὐτῶν καὶ πομπεύονται ἀδίκως οἱ ἐλεύθεροι πολῖται; ταῦτα εἶναι ὑποθέσεις ἀλλοτρίου ἢ μηδαμινοῦ ἐνδιαφέροντος, διότι διαφεύγουσι τὸν κύκλον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πολιτευτοῦ.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας δυστυχῶς ἄγεται ὁ ἐπισκοπῶν τὴν κίνησιν τῆς παρ' ἡμῖν διοικητικῆς μηχανῆς, ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν πολιτειακῶν αὐτῆς ἔργων. Εἰσὶ σκέψεις βεβαίως ἀλγεινῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο δέον νὰ ἐκφέρωνται μετὰ παρησίας,

και να επαναλαμβάνονται καθ' εκάστην, μέχρι οδ' εκλείψωσι τα αίτια τα προκαλούντα αυτάς εις την συνείδησιν της συλλογισμένης μερίδος του τόπου.

Η προσεχής εκλογή.

Είναι ήδη γνωστόν ότι κατά την προσεχή εκλογήν ενός Βουλευτού εν τῷ ἡμετέρῳ Νομῷ ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ μερίδες, ἢτε ἀντιπολιτευσαὶς δηλονότι καὶ ἡ συμπολιτευσαὶς θὰ προβάλλωσιν ἴδιον ὑποψήριον καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τούτων θὰ ἀγωνισθῶσιν κατ' ἀλλήλων ὑπὸ διακεκριμένας πολιτικὰς σημαίας. Καὶ παρὰ μὲν τῆς συμπολιτευσεως προβάλλεται ὑποψήριος ὁ κ. Λεωνίδας Πετιμεζᾶς ἀδελφὸς τοῦ ἀντικαθισταμένου μακαρίτου Ἀθ. Πετιμεζᾶ, δικηγόρος παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν καλλίστων, ἀνὴρ δ' εὐφυῆς καὶ δραστήριος, παρὰ δὲ τῆς ἀντιπολιτευσεως προβάλλεται ὁ κ. Ἀριστ. Κοντογούρης, γνωστός ἐκ παλαιοῦ πολιτευτὴς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἀνὴρ εὐπαιδευτός, χρηστός, καὶ πολλὴν ἐμπνέων τῷ πλῆθει ἐμπιστοσύνην διὰ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ καὶ τὴν σφύρα πολιτείας. Παρὰ τῇ ἀντιπολιτευσίᾳ ἐπεκράτησεν, ὡς φαίνεται, ἡ ἰδέα ὅτι ἔπρεπε νὰ δοκιμασθῇ ἡ δύναμις αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Κυβερνητικῆς δυνάμεως, ἐν τῇ συνειδήσει καὶ τῇ ψήφῳ τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ, ἵνα ἀφ' ἐνός ἀντλήσῃ πεποιθήσεις στερεωτέρας ἐν τῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιδράσει καὶ ἀφ' ἐτέρου διαφωτισθῇ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀπέναντι τοῦ ἔθνους· καὶ διὰ τοῦτο πρότεινεν ὑποψήριον ἐκ τῶν διακεκριμένων αὐτῆς μελλῶν, ἀνδρα δὲ φρονούντα περὶ πολλοῦ τὰ τῆς ἀντιπολιτευσεως καὶ στρατιωτικῆν αὐτῆς εὐλακρινῆ. Ἄς ἐπιτραπῇ ἐντούτοις ἡμῖν νὰ φρονώμεν ὅτι οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπικειμένης ἐκλογῆς, οὐδὲν θέλει μαρτυρῆσαι ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἐν τῷ πνεύματι τοῦ λαοῦ τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ ἐπικρατήσεως τῆς συμπολιτευσεως ἢ ἀντιπολιτευσεως, διότι παρ' ἡμῖν μακρὸν παρελθὼν κατέδειξε παραδόξως ὅτι τὰ ἀποτελέσματα πάσης ἐκλογῆς εἰσὶ τελείως ἄσχετα πρὸς τὰς ἐπικρατούσας παρὰ τοῖς ἐκλογεύσιν ἰδέας περὶ κυβερνήσεως ἢ ἀντιπολιτευσεως. Δύναται παρ' ἡμῖν ὁ Νομὸς νὰ ᾖ ὁλόκληρος ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἐντούτοις νὰ ἀναδείξῃ ἀντιπροσώπους συμπολιτευομένους καὶ τ' ἀνάπαλιν. Πῶς τοῦτο τὸ παράδοξον συμβαίνει παρ' ἡμῖν εἶναι μακρὸν νὰ ἐξηγήσωμεν ἐνταῦθα· ἐν Ἑλλάδι οὐδεὶς ψηφοφόρων ἔχει ὑπ' ὄψιν τ' ἀποτέλεσματα τῆς ψήφου του ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ κράτους, ἢ τῇ τύχῃ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν εἶναι ἀγὼν προσωπικῆς καὶ οὐχὶ περὶ ἰδεῶν καὶ συστημάτων· ὁ χωρικός π. χ. τοῦ χωρίου «Περιστέριον» ἐν ᾧ ἐγένετο ὁ φόνος τοῦ φορολογουμένου καὶ ἡ φυγὴ τοῦ ἱερέως, δύναται νὰ μαίνεται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, νὰ μὴ κάμῃ διακρίσιν μεταξὺ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ Ἰμβραῖμ, ν' ἀνεγείρῃ εἰς αὐτὸν ἀναθήματα καὶ ἐν τούτοις νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τοῦ κ. Α. Πετιμεζᾶ καὶ νὰ πανηγυρῆσῃ τὴν ἐπιτυχίαν του ἐξ ἁλλοῦ ἐκ χαρᾶς· καὶ τοῦτο διότι αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ρούφον, οὗτος δὲ ὑπέδειξεν ἐκείνον ὡς ἀλλοτῆρον. Ποία σχέσις δύναται νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ὅπερ ἀποδοκιμάζει καὶ τοῦ κ. Ρούφου ὃν ἀγαπᾷ καὶ θεωρεῖ τιμὴν του· ὅτι τῷ ἀνήκει πρὸς εἰκοσαετίας, μ' ὄλον ὅτι ὁ κ. Ρούφος κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ὑπηρετήσεν ὅλα τὰ κόμματα, ὅλας τὰς πολιτικὰς ἰδέας καὶ ὅλα τὰ συστήματα· ἢ ἢνδὲ νομίσῃ τις ὅτι ἡ σύγχυσις αὕτη ἐπικρατεῖ μόνον παρὰ τοῖς ἀπλοῖκοις χωρικοῖς καὶ τοῖς ἀπαιδευτοῖς καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσὸι δυστυχῶς καὶ ἐξ αὐτῶν πολλοὶ νοήμονες καὶ ἀνεξαρτήτου ἐπιτηδεύματος ἄνδρες, εἰς τὴν παραμονὴν πάσης ἐκλογῆς πάσχουσι παράδοξον πάθημα φρονῶν, καὶ συγχύσεως ἰδεῶν. Ἢ πρὸς

τὸν ὑποψήριον προσωπικῆς σχέσις, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀντιπάθεια ἢ συμπάθεια, μικρὸν συμφέρον ἀτομικόν, μικρότερον ἢ μεγαλύτερον πάθος οἰονδήποτε, παραμερίζουσι ἐκ τῆς διανοίας καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἐκλογίτου, (καὶ οὗτος δύναται νὰ ᾖ ἐπιστήμων ἢ τραπεζίτης) πᾶσαν ἰδέαν καὶ πεποιθήσιν πολιτικὴν καὶ κάμνουσι νὰ ἐκλείψῃ παρ' αὐτῷ πᾶσα ἰδέα συνδυασμοῦ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψήφου του καὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἢ τοῦ διέποντος αὐτὴν συστήματος. Εἶναι τοῦτο τόσῳ παράδοξον, ὅσῳ εἶναι ἀληθές· τὸ βλέπομεν ἐπαναλαμβάνόμενον στερεοτύπως πρὸ πολλοῦ. Διὰ τοῦτο ἀνεγέρθη εἴπομεν ὅτι οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπικειμένης ἐκλογῆς, οὐδὲν θέλει μαρτυρῆσαι περὶ τῆς ἐν τῷ πνεύματι τοῦ λαοῦ τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ ἐπικρατήσεως τῆς συμπολιτευσεως ἢ ἀντιπολιτευσεως καὶ μάτην ἀπὸ τοῦ νῦν ἀκονίζουσι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν καὶ παρασκευάζουσι τὰ ἐν τῆς ἐκλογῆς ταύτης συμπεράσματα, τὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτευσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπικειμένης ἐκλογῆς ἔσεται τυχαῖον, οὐχὶ σύμφωνον πρὸς τὰς ἐπικρατεστέρας πολιτικὰς ἰδέας ἀλλ' ἀνάλογον πρὸς τὰς καταβληθσομένας ἐνεργείας, τοῦ εὐφυστέρου αὐτῶν συνδυασμοῦ καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν συναλλακτικῶν σχέσεων. Δὲν ἀναγράφουμεν βεβαίως ταῦτα διὰ νὰ ἐπαινώσωμεν τὴν πολιτικὴν ἀνατροπὴν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ καταδείξωμεν τὴν κυριωτέραν αἰτίαν ἧς ἕνεκα οἱ ἐλεύθεροι ἡμῶν θεσμοὶ ἐγένοντο θάρος ἐπαχθῆς εἰς τοὺς πολίτας καὶ αἰτία τῆς ἐθνικῆς κακοδαιμονίας.

Ἄλλο πάλιν ζήτημα.

Φαίνεται ὅτι εἶναι προωρισμένον ἡ ἡμετέρα πόλις νὰ συγκινήσῃται συνεχῶς ἐπὶ τῇ λύσει ζητημάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος καὶ νὰ διαιρῆται εἰς δύο ἀντιθέτους γνώμας, ἵνα κατατρίβῃται εἰς ἀντεγκλήσεις καὶ εἰς ματαιοσχόλους συζητήσεις. Μόλις παρήλθεν ἡ ἐπὶ τῷ λιμενικῷ ζήτηματι συγκίνησις, ἧτις ἐπὶ τόσον χρόνον ἐκράτει τὰ πνεύματα παρ' ἡμῖν ἐν ἐρεθισμῷ, νέον προέκυψε κατ' αὐτὰς ζήτημα οὐχ' ἥττον διερεθιστικόν τῆς κοινῆς γνώμας· ἐννοοῦμεν τὸ τελωνειακὸν ζήτημα, ἢ μᾶλλον τὴν περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀνεγερθησομένου τελωνείου διχογνωμίαν, ἧτις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐξεδηλώθη παρ' ἡμῖν ὀξεία καὶ πείσιμων.

Ὡς γνωστόν, τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον διὰ γνησίων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων κατέδειξε τῇ Κυβερνήσει πρὸ ἔτους σχεδὸν τὴν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως ἐνταῦθα τελωνειακοῦ καταστήματος ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς χρείας τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου, αἵτινες κακῶς ἐθεραπεύοντο διὰ τοῦ ὑπάρχοντος κτηρίου καὶ τῆς ἄλλης κακῆς αὐτοῦ διατάξεως. Πρὸς τοῦτο μετέβη εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὴ ἐξ ἑμπορῶν καὶ ἔπεισε τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνεγείρῃ ἐνταῦθα νέον τελωνειακὸν κατὰστημα, ἀφοῦ αὕτη προηγουμένως ἤκουσε τὰς παραστάσεις τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν γνώμην τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, ἐπιπροσωπούμενης ἐνταῦθα ὑπὸ ὑπαλλήλου νοήμονος καὶ πεπειραμένου, τοῦ κ. Ραδιάδου· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων παρηγγέθη διακεκριμένος μηχανικός ὁ κ. Κελλινῆκ καὶ κατήρτισε μεμελετημένα σχέδια διαγράμματα ἅτινα ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπεδοκιμάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐζητήσθη τότε καὶ ἐζητήθη ὁ καταλληλότερος χώρος πρὸς ἀνεγέρσιν τοῦ νέου τελωνείου, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐθεωρήθη ἡ διὰ τοῦ Μίλου α' Ἀγ. Νικολάου καὶ τῆς μεσημβρινῆς αἰμασιᾶς σχηματιζομένη γωνία, ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ ὑπάρχοντος τελωνειακοῦ καταστήματος. Οὐδεὶς τότε διανοήθη ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ κατάλληλον τῆς θέσεως, διότι αὕτη ὑπεδεικνύετο ὑφ' ὄλων τῶν περιστάσεων. Ἐπ'

ἐσχάτων ἡμῶν οὐκ εἶδαμεν πῶς ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ὅτι τὸ νέον τελωνεῖον πρέπει ν' ἀνεγερθῇ εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τοῦ λιμένος, κατεβλήθησαν δὲ καὶ ἐνεργεταί τινες ὅπως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον μεταλλάξῃ γνώμην.

Τοῦτο, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐναποίτησε ζωηρὰν ἀίσθησιν τῷ τόπῳ καὶ ἐξήγειρε σχεδὸν τὴν ἀναγκάτησιν τοῦ κοινῶν, διότι ἐπιστεῦθη ὅτι τὴν ἐναντίαν ἐνεργείαν δὲν ὑπηγόρευον ἰδέαι γενικοῦτερου συμφέροντος καὶ ὅτι αὕτη ἤθελεν ἔχει ὡς μόνον ἀποτέλεσμα τὴν ματαιώσιν ἔργου ὅπερ τὸ ἐμπόριον ἐπόθησε τόσῳ. Συνετάρχηθη ὅθεν καὶ ὑπεγράφη ἀναφορὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐν ἣ διατυπῶνται οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορευόντες τὴν ἐμμονὴν εἰς τὰ ἄπαξ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφασισθέντα, ἐγένοντο δὲ καὶ προφορικαὶ παραστάσεις πρὸς τὸν κ. Νομάρχην παρακληθέντα νὰ διαβιβάσῃ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τόπου εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Περὶ τοῦ ἀσυμφόρου τῆς μεταθέσεως τοῦ τελωνείου λίαν σφῶδες ἔμιλει ἡ κατωτέρω δημοσιευμένη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰ, ὅτε δὲν θεωροῦμεν ἀνάγκαιαν τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν θὰ παρατηρήσωμεν μόνον τοῖς ἀντιστρατευομένοις εἰς τὴν ἐκπερασμένην θέλησιν τοῦ ἐμπορίου ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης μεταθέσεως τοῦ τελωνείου δὲν ἐπιδιώκουσιν ἢ τὴν μεταθέσιν τοῦ κέντρου τῆς πύλεως, ὅπερ ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ ἰδῇ ἀδιαφόρους καὶ νὰ ἀνεχθῇ ἀζημίως. Εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τῶν κέντρων τὴν μεγίστην αὐτῶν ἀξίαν προσδίδουσιν οἱ ὄροι τῆς κινήσεως τοῦ πλῆθους καὶ τῆς ἐργασίας, οἵτινες δίδουσιν εἰς τὰς ἐν τοῖς κέντροις κτήσεις πολλὴν χρησιμότητα· χρησιμότητα ἧτις τιμᾶται εἰς χρήματα, οἱ δὲ σήμερον κάτοχοι ἡγρόρασιν παρὰ τῶν προκατόχων αὐτῶν τὴν χρησιμότητα ταύτην ἀντὶ μεγάλου τιμήματος· πᾶσα ὁθὴν διατάραξις τῶν ὄρων τῆς χρησιμότητος ταύτης προκαλεῖ οἰκονομικὴν κρίσιν σοβαρὰν, ἧς τὴν εὐθύνην οὐδεὶς δύναται ν' ἀναλάβῃ· πολλῶν δὲ μᾶλλον νὰ προκαλέσῃ διὰ τεχνητῶν μέσων. Νὰ μεταθέσωμεν τὸ κέντρον τῆς πύλεως εἰς μίαν ἐσχατιὰν αὐτῆς, διὰ τεχνητῶν μέσων, διὰ τῆς μεταθέσεως δηλονότι ἐξ ἐκείνου πρὸς ταύτην παντός ὅπερ δίδει τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀξίαν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τοῦ κέντρου, εἶναι, τῇ ἀληθείᾳ, μεγάλη τύχη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς ἐσχατιᾶς, εἶναι σχεδὸν δι' αὐτοὺς κέρδος λαχείου ἀνέλπιστον· ἀλλ' ὅμως εἶναι μεγάλη καὶ ἀδικιωτάτη ζημία διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ κέντρου, οἵτινες τὰς ἰδιοκτησίας των ἡγόρασιν ἀντὶ μεγάλου τιμήματος, χάριν τῆς χρησιμότητος των καὶ τῶν περικυκλωσῶν αὐτὰς περιστάσεων. Τοιαύτας ἀναστατώσεις δὲν ἐπιχειροῦσιν ἀπερισκέπτως, διότι ἔχουσι δεινὰς συνεπείας καὶ προκαλοῦσι κρίσεις οὐχὶ ἐκ τῶν μικροτέρων.

Τελευταῖον παρατηροῦμεν τοῖς ἐνισταμένοις κατὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος ὅτι ἐκ τῶν ἐνστάσεων των ἐν μόνον θὰ προκύψῃ κακὸν διὰ τὸν τόπον· ὅτι δηλονότι θὰ ματαιωθῇ τὸ ἔργον ὑπὲρ οὗ ἡ πόλις ἡμῶν πύχθη τὸσῳ ὁμοφώνως, ἢ δὲ μνήμη τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης ἐπὶ μακρὴν θὰ μείνῃ ἀπαισία εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ τόπου. Τὸ ἐμπόριον διὰ μακροχρονίου ἐργασίας ἐπέτυχε τέλος πάντων νὰ ἀποφασισθῇ ἢ ἀνεγέρσιν τελωνείου ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς ἀνάγκας του, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν πρὸς κείται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ρίπτονται εἰς τὸ μέσον ἀμφιβολία καὶ ἀντιρροήσεις καὶ καταβάλλονται ἐναντίαι ἐνεργεταί, ἵνα ἀρχίσωσι πάλιν συζητήσεις, ἐπαναληθῶσιν αἱ ἐζητήσεις, ἀναψηλαφηθῶσι τὰ ἀποφασισθέντα καὶ ὀπισθοδρομηθῇ τὸ ἔργον τοῦλάχιστον ἐπὶ δέκα πέντε ἀκόμη ἔτη, τὸ δὲ ἐμπόριον ἡμῶν πληρώνη ἐπὶ δέκα πέντε ἀκόμη ἔτη φέρει εἰς τὴν κοινότητα ἡμῶν καὶ τὸν ἀδούρητισμόν.

Ἴδου καὶ ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ

Πρός τόν κ. Πρόεδρον τού Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργόν επί των Οικονομικών

Α. Θ. Η. Ν. Α. Σ.

Ήν Πατέρα τήν 11 Ιουνίου 1889.

Κύριε Πρόεδρε.

Ἡ πόλις Πατρῶν και ἰδίᾳ ἡ ἐμπορικὴ αὐτῆς τάξις, χάριτας ὁμολογεῖ τῇ Ση Κυβερνήσει διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀνέγερσιν Τελωνειακοῦ κεντρικοῦ ἐνταῦθα, ἀνταποκρινομένου ἐν πληρότητι εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ τοποθέτησιν, τὰς εὐρείας διαστάσεις και τὴν ἄλλην αὐτοῦ διάταξιν, ἀνυπομῶνως δ' ἀναμένομεν πάντες τὴν συντέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ προῦρισται νὰ προαγάγῃ σπουδαίως και διευκολύνη τὰς παρ' ἡμῖν ἐμπορικὰς ἐργασίας.

Δυστυχῶς μανθάνομεν ὅτι εἰς τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Ση Κυβερνήσεως τινὲς παρ' ἡμῖν προβλήματα, δι' ἀναφορῶν και ἄλλων μέσων, ἀντιρρήσεις και ἐναντίας σκέψεις, αἰτινες ἀποβλέπουσι μόνον εἰς ἐξυπηρέτησιν ἀτομικῶν ἰδεῶν, ὑπὲρ ὧν νομιζοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ ὑποκύψωσι τὰ γενικὰ συμφέροντα: ἀποκρούουσι τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τελωνείου ἐν τῷ τόπῳ κατεδείξαν ἀνευδοκίμως πεφωτισμένην τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, διακεκριμένον μηχανικὸν και αἰ συνθηκαὶ τῆς πόλεως, ἀπεδέξατο δὲ ἡ ἐμπορικὴ συνείδησις αὐτῆς: συνίστασι τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ ἐν τῇ μεσημβρινῇ ἐσχρατῇ τῆς πόλεως, μακρὰν τοῦ ἐμπορικοῦ κέντρου αὐτῆς και ἐν μέσω συνθηκῶν δυσμενεστάτων εἰς τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῆς Ση Κυβερνήσεως ἐναπόκειται ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀσυμφόρου τῆς προτεινομένης μεταθέσεως τοῦ τελωνείου, ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως και τοῦ μέσου τῶν δύο λιμένων αὐτῆς, εἰς ἀποτέραν ἐσχρατῶν τῆς, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπόμενα.

1) Ἀνεγειρόμενον τὸ Τελωνεῖον ἐν τῷ τόπῳ ἀπερασίῃ, παρὰ τῷ μῶλῳ ἀγίου Νικολάου, εἴρηται ἐν μέσω τῆς πόλεως, ἐξ ἴσου ἀπέχον ἐξ ὅλων αὐτῆς τῶν σημείων και ἐξ ἴσου ὑπηρετῶν αὐτὰ, ἐνῶ ἀνεγειρόμενον ἐκεῖ ὅπου ὑποδεικνύουσιν οἱ ἐνιστάμενοι, τὸ ἦμισυ τῆς πόλεως ἀδικεῖται ἀνευ λόγου και μόνον ἵνα ἐξυπηρετηθῶσιν ἀτομικὰ συμφέροντα ἰδιοκτητῶν ἐπιθυμούντων νὰ προσδώσωσιν εἰς ἰδιοκτησίας τῶν ἀξίαν ἣν δὲν ἔχουσιν διὰ τῆς γεινιάσεως τοῦ Τελωνείου.

2) Ἀνεγειρόμενον τὸ τελωνεῖον παρὰ τὸν Μῶλον ἀγίου Νικολάου ἐξυπηρετεῖ ἀκροτέρους τοὺς λιμένας ἡμῶν και δὴ τὸν εὐρύτερον και σπουδαιότερον, τὸν βορεινὸν ἐνῶ μετατιθέμενον εἰς τὸ ἀντιθέτον ἄκρον ἀφίνει ἐκτὸς τῆς ἀκτίνας αὐτοῦ και τῆς ἐπιβλέψεως τὴν σπουδαιότεραν λιμενικὴν κίνησιν, προσκειόμενον μόνον τῷ λιμένι τῆς μικρᾶς ναυτιλλίας και τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου.

3) Ἡ ἐν τῇ παρὰ τῷ Μῶλῳ ἀγίου Νικολάου ἀνέγερσις τοῦ τελωνείου, ἐν μέσω δηλονότι ὅλης τῆς ναυτιλιακῆς και ἐμπορικῆς κινήσεως, οὐ μόνον θέλει διευκολύνη τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν και τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ και θὰ ἐξασφαλίσῃ ταύτην κατὰ τῶν λαθρεμπορίων διότι ἡ ἐπιβλέψις ἐστὶ ἀσφαλὴς, ἐν ἀναπεπταμένῳ και περιβλεπτῷ χώρῳ, ἐνῶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ τελωνείου παρὰ συνοικίαν πυκνῶς κατοικουμένην, συνηχομένου αὐτῇ διὰ στενωπῶν και ἄλλων διεξόδων, θὰ δυσχεράνη πᾶσαν ἐργασίαν τελωνειακὴν και θὰ εὐνοή διαρκῶς τὰς κατὰ τοῦ Δημοσίου πανηράς τάσεις.

4) Ἡ μετάθεσις τοῦ τελωνείου ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς θὰ μεταβάλλῃ τοὺς ὅρους τῆς πόλεως και τὴν διὰ μακροῦ χρόνου και πολλῆς ἐργασίας καθιερωθεῖσαν διάταξιν αὐτῆς, πρὸς ζῆμιαν κεκτημένων δικαιωμάτων και ἀνευ λόγου τινὸς δικαιολογούντος τὴν ἀναστάσι τῆς ἰδιοκτητικῆς κτήσεως.

5) Τὴν παρὰ τὸν Μῶλον ἀγίου Νικολάου

ἀνίδρυσιν τοῦ τελωνείου συνείησε θερμῶς πεφωτισμένην τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, δυναμένη νὰ κρίνη ὀρθότερον παντὸς ἄλλου περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας και τῶν ἐμπορευομένων.

6) Ὑπὲρ αὐτῆς ἀπεφάνθησαν, τῇ ἐντολῇ τῆς Ση Κυβερνήσεως, διακεκριμένοι μηχανικοὶ μετ' ἐπιστάσις μελετήσαντες ὅλας τὰς περιστάσεις και τὰς χρείας τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας και τῶν ἐμπορευομένων και

7) Ὑπὲρ τῆς παρὰ τὸν Μῶλον ἀγίου Νικολάου ἰδρύσεως τοῦ Τελωνείου ἀπεφάνθη ἡ ἐμπορικὴ συνείδησις τοῦ τόπου, διὰ τῶν γνωστοτέρων ἀντιπροσώπων τῆς, διότι κληθέντες πρὸ τῶν μηνῶν, τῇ ἐντολῇ τῆς Ση Κυβερνήσεως, εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατάστημα, πολυπληθεῖς οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἡμῶν και λαβόντες γνώσιν τῶν σχεδιαγραφημάτων τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ κ. Κελλενέκ και τῶν διασαφίσεων τοῦ τελωνίου κ. Ρεδιάδου, ἐροθίμως ἀπεδέχθησαν τὸ πρόσφορον και κατάλληλον τῆς θέσεως και μιᾶ φωνῇ κυχθήσαν ὑπὲρ τῆς ταχείας συντελέσεως τοῦ ἔργου. Οἱ σήμερον ἐνιστάμενοι κατὰ τῆς τοποθετήσεως ταύτης τοῦ τελωνείου, φαίνεται, ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὸ Ἕμπόριον, οὐδ' ἐνδιαφέρουν αὐτοὺς αἱ εὐκολαὶ ἢ αἱ δυσχερεῖαι αὐτοῦ.

Οἱ ἐνιστάμενοι σήμερον δι' ἀναφορῶν και ἄλλων μέσων εἰς τὴν παρὰ τὸν Μῶλον ἀγίου Νικολάου ἀνέγερσιν τοῦ Τελωνείου, ὑπὲρ τῆς γνώμης τῶν δὲν ἔχουσι νὰ προτάξωσιν ἢ τὸ ἴδιον συμφέρον μετημφισμένον ἀδεξίως μετὰ στενάς ἀτομικὰς ἰδέας τῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν οἱ ὑποφαινόμενοι τὴν Ση Κυβερνήσιν, ὅπως ἐν τῇ ὀρθοφροσύνῃ αὐτῆς και ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐνδιαφέροντι αὐτῆς, μὴ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς ἀποφασισθέντων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Τελωνείου, ἀλλὰ διατάξῃ αὐτὴν ὡς και ὅπου ἀπεφασίσθη ἀπ' ἀρχῆς, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι οὕτω πράττουσα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου και τὰς εὐχὰς τῆς ἡμετέρας πόλεως ὀλοκλήρου.

Εὐπειθέστατοι ἔμποροι και κάτοικοι Πατρῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Λέγεται ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης προτίθεται νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα κατ' αὐτὰς ἵνα ἐξετάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀλλ' ἡ εἰδήσις αὕτη δὲν ἐπιβεβαιούται.

— Ὁ ἀ. ἀστυνόμος τοῦ δήμου ἡμῶν κ. Ἀγ. Κλεώπας ἔδωκε πρὸς τὸν κ. Νομαρχὴν τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν του, ἣτις γενήσεται βεβαίως δεκτὴ. Ἡ τελευταία αὕτη πράξις τοῦ κ. Κλεώπα ἐστὶ ἡ προλυτιμωτέρα ὑπηρεσία ἣν παρέχει τῇ πόλει ἡμῶν ὡς ἀστυνόμος και πάντες ἡμεῖς εὐγνωμῶνως θέλομεν διαφυλάξῃ τὴν μνήμην αὐτῆς.

— Ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ἡ περὶ σταφίδος συμβουλή τοῦ κ. Κλάους, περὶ ἧς μακρὸς ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, αὕτη ἐγένετο ἀντικείμενον εὐρυτάτης συζητήσεως ἐν διαφόροις παρ' ἡμῖν κύκλοις ἀποτέλεσμα δὲ τῶν συζητήσεων τούτων προέκυψαν, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ κ. Κλάους πρέπει νὰ δοκιμασθῇ φέτος και κατὰ τὴν προσεχῆ ἐσοδείαν, ἵνα μὴ ἀπωλεσθῇ εἰς μάτην ἐν ἔτος. Δυστυχῶς μόνον οἱ παρ' ἡμῖν κτηματῆαι, οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς τύχης τῆς ἡμετέρας σταφίδος, δὲν συνεκινήθησαν ὅσον εἶδει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐδ' ἐφάνθησαν κατανοοῦντες ποῖαν ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης σταφιδικῆς κρῦσεως, ἡ γνώμη τοῦ κ. Κλάους δοκιμαζομένη και ἐπιτυγχάνουσα: τοῦτο δ' ἐξάγομεν, διότι κληθέντες οἱ ἐνταῦθα κτημα-

τῆαι κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὅπως συσσκεφθῶσι ἐπ' αὐτῆς, ὀλίγιστοι ἐξ αὐτῶν προσεβλήθησαν. Ἐντούτοις οἱ προσελθόντες συνείησαν ἐπιτροπὴν ἐν τῶν κ. κ. Νικολ. Σαγιά, Ἰωάν. Τσατσώνη, Ἀγ. Κοιδά και Κωνστ. Β. Γεωργακοπούλου ὅπως αὕτη ἐξεύρῃ τὰ μέσα τῆς δοκιμῆς τῆς προτάσεως τοῦ κ. Κλάους και διευκολύνη τὰς κτηματίας εἰς τὴν πραγματοποίησίν της. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελουμένη ἐξ ἀνδρῶν νοσημόνων και φιλοτίμων θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι πάντες ὀφείλομεν νὰ συντρέξωμεν τὸ ἔργον της, διότι πάντας ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρει αὐτὸ.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐξοχικὴν θέσιν ἀγίου Ἰωάννης ποιμῆντις Ἡπειρώτης, φυλάττων και δύο συκᾶς ἐντινι παρακειμένῳ ἀγγρῷ, ἤλθεν τὸ πρῶτον εἰς λόγους πρὸς δύο ἀμαξηλάτας ἐπιχειρήσαντας νὰ κόψωσι σύκα ἐκ τῶν συκῶν θ: ἐκεῖνος ἐφύλατεν: ἐκ τῶν λόγων ἤλθεν εἰς ὕβρεις και ἀπὸ αὐτὰς εἰς τὰς χεῖρας: τέλος ὁ ποιμὴν κατεδίωξε τὸν ἕνα τῶν ἀμαξηλατῶν τὸν Κυριακὸν Κορτικὸν και ἐκ τοῦ σύνεγγυς πυροβολήσας αὐτὸν διὰ πιστολίου πλήρους πυρίτιδος και σφαιριδίων τὸν ἀπέκτεινε. Ὁ μὲν δράστης ἐτρέπη εἰς φυγὴν και δὲν συνελήφθη μέχρι σήμερον, ὁ δὲ φονευθεὶς μετεκομίσθη ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων ἐκεῖ πέραξ ἐργατῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ κάρρου. Ἡ αἰωνία ἱστορία τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων: οὐδεμία προηγουμένη ἀφορμὴ, μικρὰ και ἀναξία λόγου ἔρις, προχειρότης τῶν ὄπλων, προσφυγὴ εἰς αὐτὰ και ἀποτέλεσμα εἰς φόνο.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Γεώργιος Κατσαβός, μετὰ προηγουμένην ἔριδα ἀπέκτεινε ἐνταῦθα διὰ μαχαίρας τὸν Γρηγόριον Ψαράν, Κεφαλλῆνα, ἀνθρώπον, ὡς λέγουσιν, ἐπιφρονον και θιασίον προκαλέσαντα τὴν ἔριδα και ἐπιτεθέντα πρῶτον.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐκηδεύθη ἐνταῦθα δέσποινα ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ τόπου, ἡ Ἀνδρομάχη Τσέλου, σύζυγος τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου Κωνστ. Τσέλου και μήτηρ τοῦ συναδέλφου κ. Ἀναστ. Τσέλου. Τὴν κηδεῖαν αὐτῆς ἠκολούθησεν, ἐν εἰλικρινεῖ πένθει, μεγάλη μερὶς τῆς κοινωνίας ἡμῶν, ἣτις εἰς τὸ πρόσωπον τῆς μακαρίτιδος Ἀνδρομάχης ἔτιμα σεβαστὴν δέσποιναν, τύπον ἀρίστης μητρὸς και συζύγου, ἐκ τῶν οἰκοδεσποινῶν ἐκείνων αἰτινες διὰ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν και τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως ἔροψαν τὰ θεμέλια ἐντίμων αἰκῶν, ἐγένοντο ἀντικείμενον κοινῷ σεβασμοῦ και ἐγκατέλειπον τὸν βίον αὐτῶν παράδειγμα ἀξιοζήλον. Αἰωνία εἴη ἡ μνήμη αὐτῆς.

— Εἰς τὸν ἀφορολογούμενον καιτοὶ ἐπανειλημμένως ἐλέγχοντα τὸ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων φόρων σύστημα και τὰς παρομοιωθῆσας αὐτῇ βιαιότητάς, ἐπιβάλλεται ἐν τούτοις τὸ καθῆκον νὰ μὴ συμερισθῇ τὴν περὶ τοῦ ἐνταῦθα Ταμίᾳ κ. Ἰωάννου Κυριακοῦ γνώμην τῶν γραφόντων κ' ἐπιστελλόντων ἐντεῦθεν εἰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, ἣτις παραγνωρίζει τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ και τὸ ἦθος και ἀδικεῖ ἀξίολογον ὑπάλληλον κεκτημένον ὅλα τὰ προσόντα τῆς θέσεώς του. Νομιζομεν ὅτι ὀρθῶς ἡμεῖς διερεμνεύομεν τὸ περὶ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ὕγιες και ἀνεπηρέασταν φρόνημα τῶν συμπολιτῶν μας ἐὰν εἰπώμεν περὶ αὐτοῦ ὅτι τὸν διακρίνει συμπεριφορὰ ἀμεμπτος, εὐγένεια τρόπων και ἐπεικῆς ἐξάσκησις τοῦ δυσχεροῦς ἔργου ὃ παρ' ἡμῖν ἐπιτελεῖ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιείκεια δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ὑπὸ τὴν ἀκαμψίαν τῶν ταμειακῶν νόμων και τὴν αὐστηρότητα τῶν ἀνωτέρων διαταγῶν. Τοῦλάχιστον ἡμεῖς πλείστας ἔχομεν περὶ τούτου διαβεβαιώσεσι ἐξ ἀξιοτίμων συμπολιτῶν, οἵτινες ἐγνωρίζουσιν τὸν κ. Κυριακὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του προσηνῆ, πρόθυμον εἰς παροχὴν πάσης πληροφορίας και πάσης δυνατῆς και νομίμου εὐκολίας. Βεβαίως ἐν τῇ εἰσπραξίᾳ τῶν φόρων συμβαίνουσιν

ἐκτροπα πολλά, ἀδικίαι καταφρονεῖς, ἃς ἡμεῖς πρῶτοι εἰκατερομεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ζητούμεν τοὺς πράγματι ὑπευθύνους τούτων καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐπιρρίπτωμεν τὴν εὐθύνην καὶ τὴν κατάκρισίν μας. Ἰπεύθυνοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰσὶν οἱ νέοι ταμειακοὶ νόμοι, ἢ οἱ συντάξαντες αὐτοὺς καὶ ἐπιψηφίσαντες· εἶναι, κατὰ δεύτερον λόγον, ἢ οἰκονομικὴ λεγομένη πολιτικὴ, ἣτις ἐπιβάλλει εἰς τὰ ὑπαλληλικά αὐτῆς ὄργανα τὴν ἀκαμπτον ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τῶν νόμων ἐκείνων· εἶναι τρίτον, ἢ ἀταξία τῆς ταμειακῆς καὶ ἐφορευτικῆς ὑπηρεσίας, ἣτις δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σήμερον δημοσίου ταμῆα, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν προκατόχων τῶν, ἐξ ἧς ἔλκονται τὰ σημερινὰ ἐκτροπα. Νομίζομεν ὅθεν οἱ κρίνοντες εἰς τὴν δημοσιότητα τὸν παρ' ἡμῖν δημοσίον Ταμίαν ἐκ τῶν ἐκτρόπων τούτων, ἀδικοῦσιν αὐτόν, καὶ ὅτι καθῆκον ἐκπληροῦμεν, καθορίζοντες ἐπὶ τίσιν ἐαρῦνει ἢ εὐθύνη τῶν κακῶς γενομένων ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν δημοσίων φόρων.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 10ον τεύχος τοῦ «Μικροῦ Θησαυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» ἤτοι τοῦ ἐπιτόμου Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη, ὑφηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Εἰς τὸ τεύχος τοῦτο ἀποπερατοῦται τὸ στοιχεῖον Κ. Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τοῦ ἀξιολόγου τούτου Λεξικοῦ ἐπισπεύδεται καὶ ἐντός ὀλίγου πλῆρες θὰ παραδωθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῆς σπουδαζούσης νεολαίας.

Πρὸς τὸν Κ. Δήμαρχον Πατρῶν καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον.

Καθίσταται λίαν κατεπίγουσα ἢ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως Γεωργίου Βορέα, μέχρι τῆς ἔμπροσθεν τοῦ Στρατιωτικοῦ Θεραπευτηρίου κρήνης, πρὸ τοῦ φθινοπώρου, ὅπως μὴ καὶ τὸ Στρατ. Θεραπευτήριον καταρῶσθαι, καὶ ἡ συγκοινωνία ἐντελῶς διακοπῆ.

Τὸ κατεπίγον καὶ τὴν χρησιμότητα ταύτης τῆς ὁδοῦ, Κ. Δήμαρχε, παρακλοῦμεν θερμῶς, ν' ἀντιληφθῆτε ἐπὶ τόπου, μετὰ καὶ ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὅτι τάχιστα, ὅπως προηβῆ πολὺ μεγαλητέρα δαπάνη τῆς νῦν ζητούμενης ὀλλγης.

Εὐπειθέστατοι

Οἱ τῆς ἀνω καὶ κάτω Πόλεως πολῖται.

Ἐπονται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τρεῖς ὑπογραφαὶ πάσης τάξεως πολιτῶν.

Ἐν Πάτραις τὴν 8 Ἰουλίου 1889.

Πάτραι—Ζάκυνθος.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἀγομένης ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἢ φιλοπρόδος διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα πρακτορείου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, πρέβη εἰς τὴν διοργάνωσιν καὶ τρίτου ἐκ τῶν ἀπὸ τινος καὶ παρ' ἡμῖν εἰσαχθέντων voyages de plaisir τῶν τόσῳ συνήθων ἐν Εὐρώπῃ.

Τὴν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὸ ὠραῖον καὶ εὐδρομον ἀτμόπλοιον «Πέλωψ» μεστὸν ἐκλεκτοῦ κόσμου, ἀπῆρεν τοῦ λιμένος Πατρῶν.

Τὰ λογοπαίγνια καὶ οἱ εὐφρεῖς ἀστεῖστοι εὐφροσάτου φίλου, ἐνούμενοι μετὰ τὴν πνέουσαν ζεῖδωρον αὔραν, κατέστησαν τὸν διάπλουον τὰ μάλα εὐάρεστον, εἰς τὴν εὐθυμον συντροφίαν, ἐν ἣ διεκρίνοντο δύο βόδα, πλήρη παρθενικοῦ ἀρώματος, ἀποσπασθέντα ἐκ τοῦ περικαλλοῦς κήπου τῆς Πατραϊκῆς νεότητος.

Εἰς τὰ πρόσωπα πάντων καὶ πασῶν ἐζωγράφετο ἡ φαιδρότης, ἣτις ἐξίκετο εἰς τὸ ζενιθ αὐ-

τῆς, μετὰ τὴν κατὰ τὸ πρόγευμα, κατάποσιν οὐκ ὀλίγων φιαλῶν ἀκράτου Ἰθακησίου οἴνου.

Τὴν δευτέραν μ. μ. αἱ ἄγριαι κραυγαὶ τῶν Ζακυνθίων λεμβούχων, ἀναμιγνυόμεναι μετὰ τὸν κρότον τῆς πίπτουσης ἀγκύρας, μᾶς ἔδωκαν νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι εὕρισκόμεθα ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς πατρίδος τοῦ Σολωμοῦ, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὑπνωτε καὶ ἤρμευ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν καυστικῶν ἀκτίνων τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου.

Οἱ πλείονες τῶν ἐπιβατῶν ἀπεβιάσθησαν περὶ τὴν πέμπτην ὥραν καὶ ἄλλοι μὲν διεσπάρησαν ἀνά τὰς ῥωμαντικὰς ἐξοχὰς, ὅπου ἐλεηλάτησαν τοὺς καταφόρτους εὐδύσμων ἀνθέων καλλιτεχνικοὺς κήπους, ἢ ἠλάφρωσαν τοῦ δυσβαστάκτου βάρους τῶν πολλῶν ὀπωρῶν, τὰ ἐκ τούτων, κατάφορτα δένδρα· ἄλλοι δὲ ἐχύθησαν εἰς τὰς στενάς καὶ ῥυπαρὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, τὰ κλασσικὰ καντοῦνια· ἄλλοι δὲ προὔτιμησαν τὴν περιδιάβασιν ἀνά τὴν ἐξόχου καλλονῆς καὶ θεᾶς, μαγικῆν Λεωφόρον τῆς παραλίας.

Περὶ τὴν δύναν τοῦ ἡλίου πάντες συνήχθημεν ἐκεῖ ὅπου ἔπαιζον αἱ μουσικαὶ καὶ ὅπου περιωρίσθη ὅλη ἡ κίνησις, δηλ εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Πάντων, μέχρι τῆς παραλίας χώρον. Ναὶ ἦν λαμπρὸν καὶ ἐξαισίον τὸ θέαμα τοῦ συνωστίζομένου ἀπέριου πλήθους, πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως, ἐν ᾧ ἐξεῖχον, ὡς φωτοβόλα ἄστρα, αἱ καλλίσωμοι καὶ φιλοπαίγμονες κόραι τῆς ἀνθοσπάρτου νήσου, μετὰ τοὺς μεγάλους ἀμυγδαλωτοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καὶ μὴ τὸ πλῆρες χάριτος καὶ χού βᾶδισμα τῶν.

Εἶνε ἐνάτη. Μόλις ἀρχίζει ἡ καύσις τῶν πρὸ τοῦ Ναοῦ ἀπὸ πρῶτας τοποθετημένων ἀπέριων πυροτεχνημάτων· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιβιβασθῶμεν, διότι ἀκούεται ὁ ὄξυς συριγμὸς τοῦ ἀτμοπλοίου.

Διασχίζοντες διὰ ταχείας λέμβου τὸν γαλήνιον τοῦ ἀνθους τοῦ Λεβάντε ἡμίενα, φωτιζόμενον ποῦ καὶ ποῦ ὑπὸ κατὰ παντοίας διευθύνσεις μετὰ συριγμοῦ διασχίζόντων τὸν ἀσέληνον ὀρίζοντα, ἐρυθροκυάνων ἢ χρυσῶν γραμμῶν, αἵτινες ὅτε μὲν καταλήγουσιν εἰς χρυσοῦν ἢ πολυχρῶμον βροχὴν, ὅτε δὲ εἰς φοβεροῦς κρότους, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κρατηθῶμεν ἀπὸ τοῦ νὰ ῥίψωμεν ἐν ὑστατον βλέμμα πρὸς τὴν ὠραῖαν Ζάκυνθον μετὰ τὰ καμπαναρεῖα καὶ νὰ ὀρκισθῶμεν ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὰς ὀλίγας ὥρας, ἃς τόσῳ εὐφροσύνως διήλθομεν ὑπὸ τὸν ἐφάμιλλον τοῦ τῆς Ἀττικῆς, οὐρανὸν τῆς.

Δυστυχῶς ἡ ἐπάνοδος δὲν ἠννοήθη ὑπὸ τοῦ ἀπηνούς Αἰόλου, διότι ὁ διαδεχθεὶς τὴν λεπτὴν θαλασσίαν αὔραν, σφοδρὸς ἄνεμος, μετέβαλε τὸν ἐλαφρὸν φλοῖσον εἰς μεγάλα κύματα, ἐφ' ὧν ὤρχετο ὡς μανιῶδης ὁ Πέλωψ, ὅστις περὶ τὴν τρίτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἠγκυροβόλει ἐν τῷ λιμένι μας.

Ἐκ τοῦ ὠραιότατου τούτου ταξιδίου πάντες ἀπεκομίσασμεν, λαμπρὰς ἀναμνήσεις, αἵτινες θὰ ἦσαν ἀκόμη καλλίτεροι, ἐὰν ὁ σκληρὸς Αἰὸλος οὐδόκει νὰ κρατήσῃ κεκλεισμένους τοὺς φοβεροὺς ἀσκούς του.

Γ. Υ.

Σημ. «Φορολογ.» Ἐν ἄνωτέρῳ ἐπέστειλε πρὸς δημοσιεῖσιν νεαρὸς τοῦ «Φορολογουμένου» φίλος, ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, δὲν ἐδημοσιεύθη δὲ κατ' αὐτὴν διὰ τὴν ἔλλειψιν χώρου.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΡΟΚΕΛΕΣ

GOEGGINGEN

Δοκιμάσατε.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ κατ' ἐξακολούθησιν τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐν τῇ ἀποθήκῃ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Ἰ. Μπογδάνου διὰ Δημοπρασίας πωλοῦνται τὰ ἐπιπλά τῆς κληρονομίας τοῦ πρώην ἐν Πάτραις Προξένου τῆς Αὐστρουγγαρίας Βίκτωρος Σβάιγγερ· οἱ βουλομένοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ προσελθέτωσαν.

Τὸ Ἰδιωτικὸν Παρθεναγωγεῖον Ἀθηνᾶς Κ. Σπηλιωτοπούλου, εἰδοποιεῖ τοὺς τε γονεῖς καὶ κηδεμόνας, ὅτι αἱ ἐξετάσεις ἀρχονται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἤτοι τὴν 18ην Ἰουλίου ὥραν 9 π. μ. καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι γινόμεναι καθ' ἑκάστην. (Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.)

Ἀριθ 2505.

Διὰ ταῦτα.— Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἵτησιν τοῦ αἰτούντος Παναγ. Παπαδημητρακοπούλου περὶ ἐπικυρώσεως συμβιβασμοῦ.— Ἐπικυρῶσθαι τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου ε. ε. ἐκθεσιν δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ γενομένην ἐκθεσιν τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως Ἰω. Κ. Ίωαννίδου ἀπορρίπτει αὐτὴν κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἐπιβάλλει τὰ ἐξόδα καὶ τέλει εἰς βᾶρος τῆς πτωχεύσεως.

Ἐκρίθη, ἀθεφαρίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 3 Ἰουλίου 1889.

Ὁ Προεδρεύων

Κ. Μανολάτος Ὁ ὑπογραμματοεὐς Α. Τασόπουλος

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Πάτραις τῇ 13 Ἰουλίου 1889.

Ὁ ὑπογραμματοεὐς (Τ. Σ.) Α. Τασόπουλος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πρόγραμμα πλειστηριασοῦ ἀκινήτου ἐνουποθῆκου κτήματος.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις Πρωτοδικαῖς Δικαστικὸς κλητῆρ Π. Ι. Μπίμπης δηλοποιεῖ ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Ἀθηνοδώρου Σωτηριάδου τὸ διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1889 ἐκθέσεώς μου κατασχεθὲν καὶ ἀκριβῶς περιγραφόμενον ἀκίνητον ἐνουπόθηκον κτῆμα, ἀνήκον εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ ὀφειλέτου Ἀριστείδου Καρβελά κατοικοῦ Πατρῶν καὶ δυνάμει τῆς ἀπὸ 6 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1879 ἐβδομηκοστοῦ ἐνάτου ὑπ' ἀριθμὸν 35333 Συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Νικολάου Θεωμοπούλου, κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Κ. Χρηστοπούλου, τῇ ἐπιστεύσει τοῦ Θεμιστοκλέους Καλογεράκη, κατοικοῦ Πατρῶν, καὶ παραγγελία τοῦ Δικηγόρου κ. Νικολάου Α. Βαχατῶρη πληρεξουσίου τοῦ ἀνωτέρω Θ. Καλογεράκη, πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως δραχμῶν 3,600 τριῶν χιλιάδων ἐξακοσίων μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν πρὸς 10 0/0 ἐτησίως, ἤτοι ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1888 καὶ τῶν ἐπιταγῶν δραχμῶν ὀκτὼ ἐντόκως, καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως. Ἦτοι μίᾳ ἀνώγειος οἰκία μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν ἐργαστηρίου τῆς καὶ μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῆς καὶ περιοχῆς τῆς καὶ λοιπῶν παρακόλου θημάτων τῆς κειμένης εἰς τὴν θέσιν «Μαρκάτου» τετράγωνον Κ. Πρόσαντες Βλατερῶ τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, συνορεύουσα ἀνατολικῶς μετὰ ἐργαστήριον τοῦ Θεοδώρου Ζαγκρανοπούλου, δυτικῶς μετὰ ἐργαστήριον τῶν κληρονόμων Ἀντωνίου Ἀντωνοπούλου ἢ Καραχάλιου μεσημβρινῶς μετὰ οἰκοπέδον πρώην τῆς μονῆς Ταξιαρχῶν καὶ νῦν τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου, καὶ ἀρκτικῶς μετὰ ὁδὸν «Ἐρμού».

(ἀκολουθεῖ)